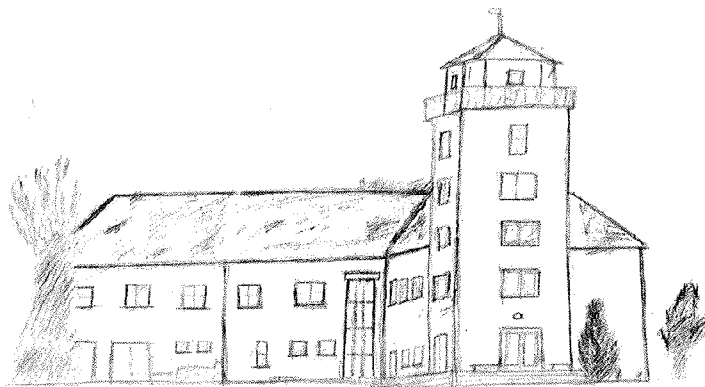
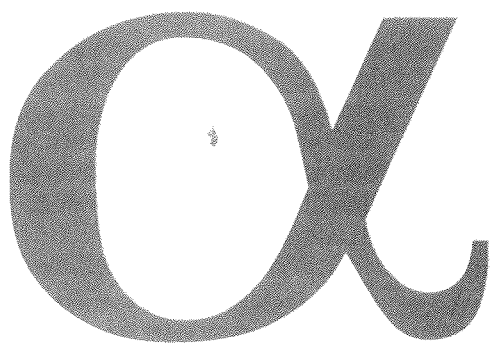

Sítábor 2002. - Ratten

A sítábor nekem már sokkal korábban elkezdődött, mint a többieknek. Még a strand-nadrágom ott száradt a radiátoron a hőségben, mikor körbevettem magamat utazási ajánlatokkal, sí-prospektusokkal. Nézegettem, melyik lenne jobb, hova érdemes menni? Szlovákia? Olcsóbb (?!), de lesz-e hó? Az egész napos sorbanállás az egyetlen felvonóhoz az egyetlen pályán... Franciaország? Túl messze van, nem beszélnek németül, utálják az angolt is. Ausztria? Alig drágább, két sűrégió, hóágyúk, ratrakok és mégiscsak "sógorok".

A sífelszerelések előkészítéséről nem írnék sokat. Lényeg, hogy több heti meghitt délutánom telt próbálgatásokkal, megpróbáltatásokkal, szervizeléssel és besorolással. Ezek után az aulában

már névre szólóan összekészített lécek, botok és sícipők várták a sízőket.

26-a, az indulás napja. Pakolás után újratájtoltam a sofőrünket, mert ő az olasz határhoz készült, mi pedig az osztrákhhoz... Sikertült egyezsége jutunk, így útra keltünk. Még Budapestet sem hagytuk el, már meg kellett állnunk - bizonyos "folyó-ügyek" intézése végett. A határ felé közeledve a kis-gimnazista lányok eleinte félóránként, majd ötpercenként kérdezték meg: Milyen messze vagyunk még? Zsigmond viszont még Csorna előtt Internet-re rakta (volna) az addig készített képeket, de csak az előkészületekig jutott.

Kiérve láttuk, hogy a tavasz itt is bontogatja szárnyait: a hó mennyisége messze kevesebb, mint egy-két héttel korábban, mikor itt jártunk az igazgató-nővel megtekinteni a helyszínt. Másnap, néhány teszt-csúszás után három csoportba soroltuk a résztvevőket. A kezdőket Andrea tanárnő és Rabi Zoltán "tanársegéd" vezették be a sízés legmélyebb rejtelmeibe (a hó és a felvonók alá). A haladókat Fruzsina tanárnő oktatta, míg a versenyzők technikáját én csiszoltattam. Az oktatás jó hangulatban zajlott (lehet, hogy matekot, kémiát és történelmet is így kellene tanulni?!). Bár a versenyzők gyakran voksoltak a szabad sízés mellett, én demokratikus diktatúrával (!) leszavaztam őket. Az én szavazatom ugyanis többet ért, mint az övék együtt... Persze azért gyakran cserélgettük a csoportokat, így minden oktató volt (majdnem) minden csoportban.

A tanulás elméleti szinten folytatódott vacsora után a szállásunk klubhelyiségében. Az esti áhítatokon, énekléseken mindig erőt meríthettünk a másnapokra. Lehet, hogy Nagy-Győr Ádám nem

merített elég mélyet? A léce mindenestre igen, amikor eltört és jó mélyen felhasította Ádámunk térdét. Szerencsére néhány öltéssel orvosolni lehetett a sérülését. Szegény azóta is gipszben van. Varga Bence pedig csaszstuskák költséssel ütötte el a felvonózás unalmasabb perceit.

Ha érdekel titeket, megnézhetitek majd a videó-filmet, amit kinn forgattunk. Jó hely ez a Ratten, van itt minden, mint Tatabányán. Vásároltunk, úsztunk - lehet, hogy jövőre is ide jövünk?

Köck Gábor testnevelő tanár

Sítábor vers

Ezt az indulót (mely az amerikai katonák futás alatti énekeinek dallamára énekelendő) Rabi Ákos és Varga Bence költötte a versenyző csoportnak, Rattenben, a síliften:

Szentendreiek vagyunk,
A giminek szurkolunk.

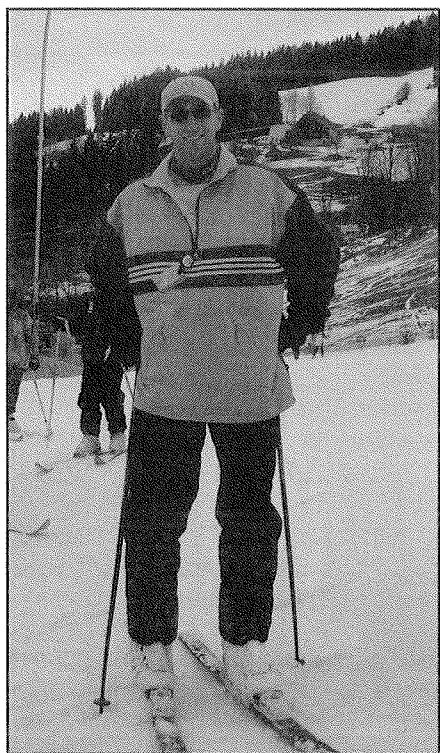
Sárga kék a mi színünk,
Az egy Istenben hiszünk,

Ezért soha nem esünk.
Itt jó sokat tanulunk.

Az oktatónk Köck tanár,
Ki a pályán nagy király.

A sítábor helyszíne,
Ratten egyik hotelje.

Hol mindenki vidáman,
Énekel a faházban.

A sítábor- síléc nélkül

Egy sítáborban rengeteg érdekes dolog zajlik. Ezek közül csak a síeléshez szükséges léc, a többihez általában káros is lenne, de mindenképpen könnyebb nélküle.

Capuccino készítés este 10-kor, angyalka-ajándékok csempészése, éjszakai beszélgetés a felnőtté válás rejtelméről, zeneforrásként használt laptop elkobozása, izomlazító és fájdalomcsillapító szétosztása... Kell-e ezekhez léc? Ugye nem. Pedig ezek legalább olyan fontos részei voltak a táborozásnak, mint a síelés. De nemcsak a táborban, hanem a pályán is zajlottak az események. Képzeljük el például, hogy a füves domboldalon a sífelvonóból kiejtett kesztyűért lécestől ballagunk fel. Aztán meg le. Még síbakancsban is szörnyű, nem? Ha lemelegedett rólunk lesiklás közben a pulóver, sál, sapka, dzseki, akkor ledobhatnánk-e egy másik síelő gondjaira bízva? Az bizony furcsa lenne. De így, hogy van valaki, aki csak áll a pálya szélén, jóval egyszerűbbé válik az élet a síelők számára is.

Aki pedig csak áll léc nélkül a pálya szélén, az számtalan viszontagságtól megmenekül. Ritkábban esik el, így a kesztyűje sem ázik át, és a testi épségét sem kell kockáztatnia. Lefelé is használja a síliftet, amit egyetlen síelőnek sem jut eszébe megtenni. Sőt arra is juthat ideje, hogy Harry Pottert olvasson egy

napsütötte padon, és megtehetné, hogy videofelvételt készítsen a síelő csapatról. Szóval léc nélkül a lehetőségek száma a sítáborban csak nő, nem csökken.

Ezért aztán a léc nélküli táborozók is azt mondták, mint a többiek: jövőre, veletemek, ugyanitt!

Szakács Erzsébet tanárnő

A sítábor

10:00-kor indult el a busz az iskolától, ahol mindenki megkapta a saját felszerelését. A busz csomagterébe nem fért bele minden csomag, ezért az utastérbe is kellett pakolnunk, de így is kényelmesen elfértünk, mert a busz több utast tudott elszállítani, mint amennyien voltunk.

tunk.

Az utazás elég fárasztó volt. Ebben az is szerepet játszott, hogy a busz belmagassága elég alacsony volt, mivelhogy emeletes buszon utaztunk. No, de se baj, mert mikor megérkeztünk Rattenbe, friss hegyi levegőt szívhattunk. A kipakolás szervezett volt, ezért gyorsan haladtunk, és már mehetünk is vacsorázni. Itt Ica néni (a szakácsnőnk) és Peti (a házigazdónok és síoktató) elmondta a házirendet. Ezután az Igazgatónőnk elmesélte, hogy hogyan fog telni a holnapi nap, majd áhítat következett, ami

után elmentünk kipakolni a cuccainkat (ez volt a nehezebbik fele a dolognak). A kipakolás után 7:00-kor lementünk "a videó szobába", ahol énekeltünk, játszottunk és Andrea tanárnő kiosztotta a pólókat és a kitűzőket. 11:00 takarodó következett.

1. nap: 9:00: A diákokat tudásuk szerint csoportokba osztották (kezdő, haladó, profi). Itt szerényen megjegyezném, hogy én a profikhoz tartoztam...

1-5. nap: A napok átlagos menete:

-7:30 kelés

-8:00 reggeli

-8:30 indulás a busszal

-9:00-13:00 síelés ezerrel

-ebéd

-utána újból síelés ezerrel

-4:00-ig

-vacsera, elméleti oktatás, játékok, film, uszoda.

Utolsó nap: (előző este pakolás), reggeli, síelés délig, bepakolás a buszba, utazás haza, megérkezés.

Rabi Ákos 7.a

Esztergomban jártunk

Asízünetben, akik nem mentek síelni és zenekari tagok voltak, Esztergomba látogattak.

Első nap egy menetrendszerinti busszal indultunk, és másfél óra múlva meg is érkeztünk. A hely, ahol megszálltunk, Esztergom kertvárosában volt, név sze-

rint Hotel Oktáv (kétszillagos szálloda). 4 ágyas, zuhanyzós, tévés szobákban voltunk elhelyezve. Mielőtt a szállóba mentünk volna, meglátogattuk a Vízügyi Múzeumot, ahol egy "vízzel" kapcsolatos kiállítást láttunk. Ezek után el-

mentünk a szállásunkra, ahol mindenki megismerkedett a hellyel, és ebéd után bementünk a városközpontba, majd a városnézést követően moziba mentünk. Később hazatérve közös játékkal zártuk a napot. A hangulat nagyon jó volt, és csak későn tudtunk elaludni.

Másnap megtekintettük a Bazilikát és a Vármúzeumot Ágnes tanárnő édesapjának vezetésével. Majd a szálláson "Legyen Ön is milliomos"-t játszottunk (a diákok segítségével).

Utolsó nap a próbák mellett szabad programunk volt, és megnéztük a párkányi hidat is. Délután egy cukrászdába mentünk, majd a 4-es busszal elindultunk hazafelé.

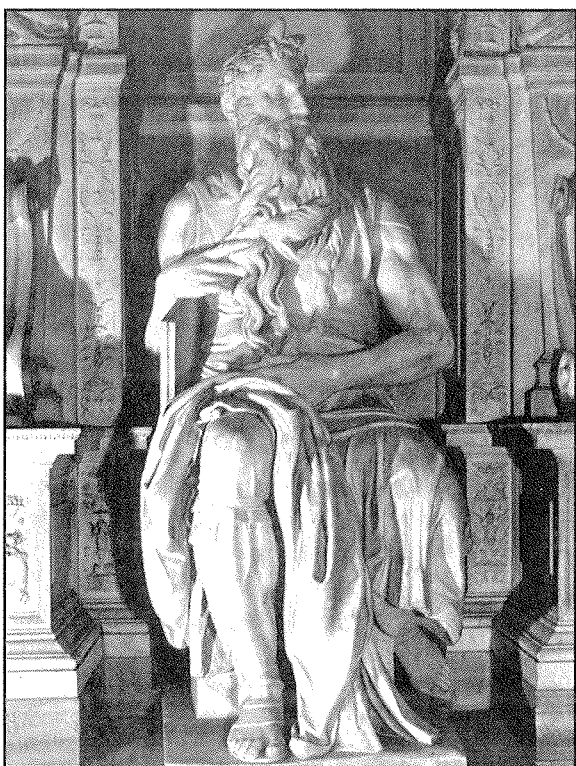
A hotelben a szobák és a kiszolgálás kitűnő volt. A tábor nagyon jó volt, jó lenne, ha jövőre is idejöhetnénk, és szeret-

nénk, ha jövőre is ilyen jól sikerülne, mint idén.

Juhász Eszter és Nagyházi Emese 7.b

Újabb látogatás a Pataky-ban

2002 január 17-én ismét megtekintettünk egy darabot Kispesten a Pataky Művelődési Házban az Evangéliumi Színház előadásában. Ezúttal Madách Imre "Mózes" című darabját adták elő. A színészek között olyan neves személyek is helyet kaptak, mint Koncz Gábor és Kállai Ferenc. A színmű Mózes történetének főbb állomásait dolgozza fel. Nyilván kimaradtak belőle olyan jelenetek, mint a tíz csapás (csak utalásszerűen voltak a műben) vagy a pusztai vándorlás, mivel ezek színházi körülmények között nem kivitelezhetőek, illetve jóval hosszabbá és unalmasabbá tennék a darabot. A díszlet rendkívül egyszerű, de még-

is korhű volt. Isten "ábrázolásán" viszont fennakadtam egy kicsit, szerintem másképp is meg lehetett volna oldani, mint színes fényekkel.

Végeredményben mégis jó volt a darab. Jó pár magvas sor is volt benne, amelyiket életbölcsességként is felfoghatott, aki figyelt.

Simándi Csaba 10.a

Félévkezdő csendesnap

Szép, napsütéses reggelen gyülekezett gimnáziumunk apraja-nagyja református templomunkban, hogy mindannyian részt vegyünk az előttünk álló félév legelején közös csendesnapunkon. Aki erre a napra hívott bennünket, nem csupán alkalmanként szeretne az útítársunk lenni, hanem egész életünkben: "Jöjj és kövess engem!" -mondja Jézus, amely gondolat egésznap elmélkedésünk vezérgondolata lett. Együttlétünket három áhítat köré szőttük, melyek mindegyikében tanítványságunk felől hallhattuk Istennünk igéjének tanítását.

Közös együttlétünk során sok, már korábban tanult szép énekkel magasztalhattuk Istennünket és kérhettük az Ő segítségét ránk váró feladataink elvégzéséhez. Minden áhítatot követően kiscsoportos beszélgetésekben mélyíthettük el gondolatainkat.

"A tanítvány és Jézus" kapcsolatát Péter halfogatásán keresztül vizsgálhattuk. Jézus, Péterhez hasonlóan minket is az Ő követésére hív, és bennünk is kész elvégezni, hogy emberek halászaivá legyünk.

"A tanítvány és a közösség" kapcsolatában megérthettük, hogy vannak bár erők és indulatok, amelyek még Jézus tanítványait is elszakítani igyekeznek egymástól, de Megváltónktól megtanulhatjuk a helyes tanítványi lelkületet: "Aki nagy akar lenni köztetek, az legyen

a legkisebb, mert az Embernek Fia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon és adja az életét váltságul sokakért..."

"A tanítvány és a szolgálat" vonatkozásában pedig megérthettük: a tanítvány szolgálata: a szolgálatra való készülés! Nagy lehetőséget kaptunk Istennunktól, hogy szép iskolában, szeretetteljes légkörben, felkészült pedagógusoktól, Isten Igéjének a szellemében készülhetünk hivatásunkra. Ezt a lehetőséget eltekozzolhatjuk, de ezzel a lehetőséggel bölcsen élhetünk is. Az előttünk álló félév során mindannyiunk számára újbóli lehetőségként kínálkozik Jézus tanítványaként erősíteni a Vele való kapcsolatunkat, diáktársainkhoz fűződő testvéri-baráti szálainkat, és jövőbeli hivatásunkra, szolgálatunkra felelős oda-
szánással készülni. Isten adjon minél több erőt és bölcsességet az előttünk álló feladataink elvégzéséhez!

Veszélka Tamás

Hitoktató-segédlelkész

Ezt a félévet csendes nappal kezdtük, tehát csoportokban próbáltuk megbeszélni a templomban feltett kérdéseket. A legnehezebb kérdés -szerintem- ez volt: Mit kell elhagynod ahhoz, hogy teljes szíveddel Isten felé fordulj? Az osztályok csoportokba szerveződtek, nálunk padosoroként. A mi csoportunkat Gaál Enikő tanárnő vezette. Elsőként sokunknak a számológép villant a fejünkbe, de a tanárnő segítségével egyre több gondolat világosodott meg. Az Igében az újonnan kifogott tömérdék halat -ami egy ideig megélhetési forrás lett volna- hagyta el. Nekünk több dolgot is fel kellett sorolnunk, hiszen a mai világ különösen az anyagi javak mindenáron való gyűjtését sugallja. Végül ezekből semmit nem vihetünk magunkkal, az igazi érték bennünk van. A vagyontárgyak, amik a földi gazdagság jelei, csak elvonják figyelmünket az elmélkedéstől, az Istennel való beszélgetéstől.

A második kérdést jelenlegi hitoktatómtól, Veszélka Tamás tiszteletes úrtól kaptuk, mely így szólt: Mi hiányzik ahhoz, hogy jó közösség legyünk? Sok érdekes dolgot fogalmaztunk meg, bár néha elkalandoztunk a tárgytól. Végül arra jutottunk, hogy belső értékeinket kell megosztanunk társainkkal.

A délelőttöt dr. P. Tóth Béla tiszteletes úr irányításával áhítattal zártuk. Úgy érzem, ért annyit, mint egy tanítási nap.

Simon Levente 6.a

Farsangi bál

2002. február 9-én a Szent András Általános Iskola tornatermében tartottuk a

9.10. és 11. évfolyamok farsangi bálját. A büfé tartalmát az osztályoknak kellett

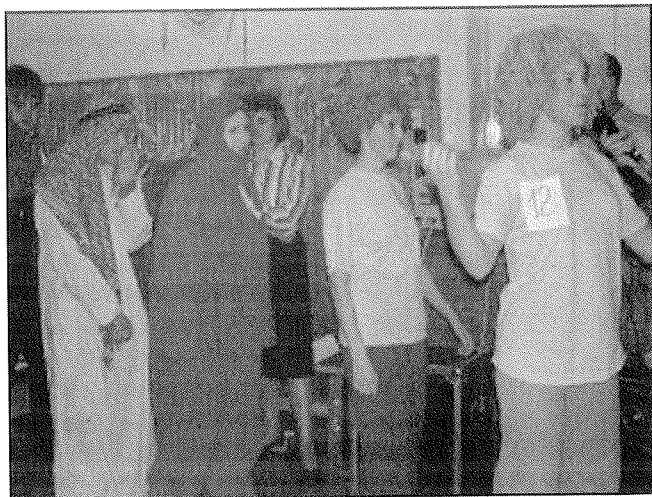
feltöltenie sütemény, szendvics vagy üdítőital formájában. Így egész estére volt falatoznivaló, amiből bőven maradt is.

A jelmezes felvonulással kezdtük az estét, sok ötletes jelmezzel. A „jelmeztelek” szavazatai alapján az első helyezett a "Sikoly" (Tomka Móric 9.a) lett, díja egy torta volt. Majd egy kis

csapatjátékkal folytatódott a szórakozás. A csapatok vegyesek voltak, mert a belépéskor mindenki kapott (választott) egy figurás papírt, és az alapján rendeződünk csoportokba. Öt feladat volt (pohártöltögetés, lekvár-etetés, lufi-pukasztás, pattogatott kukorica falatozás és almás tánc), de ezeket végül is nem pontozták.

Miután a verseny befejeződött, elkezdődött a buli. Köszönjük P. Tóth Zsigmondnak, Csereklő Olivérnek, Béteki Gábornak és Tímár Gergőnek a sok munkát és a jó zenéket. Bár a végére kevesen maradtunk, jól éreztük magunkat.

Bíró Krisztina 10.a

Az alsós farsang felsős szemmel

Iskolánkban február 9. és 10-én zajlott le a farsang. 5-én, pénteken a kicsiké, tehát az 5. 6. 7. osztályosok farsangja "forgatta fel" az iskolát, míg 10-én a nagyok tették hurrikán sújtotta területté a Szent András tornatermet és öltözőit.

Számomra az a feladat jutott, hogy mint résztvevő, és dolgozó "vendég", a kicsik bulijáról írjak. Bár a buli öt órákor kezdődött, már négy óra környékén "állt a bál". Ugyanis a szülők már ekkor megkezdték az előmunkálatokat. Igyekeztek a fiatalság megkínzásának színterét úgy berendezni és átalakítani, hogy a bulin senkinek ne jusson eszébe az a heti feleltetés, dolgozat. Egyszóval eltüntették az osztálytermeket, és teaházat, tánctermet, "játékbarnagot" és büfét alkottak azok helyére. Az én dolgom csupán (!!!) a zene szolgáltatása volt a táncteremben, aminek elvégzéséhez Olivér is csatlakozott, s később még Zsigmond segítségét is élvezhettük.

Természetesen a tombola és a jelmeze-

sek felvonulása sem maradhatott el. Rengeteg ötletes jelmez képviseltette magát, ami többségében szintén az ügyes kezű szülőknél köszönhető. Az első helyezett Vörös Ákos lett az 5.a-ból "Víz mellé ültetett fa" nevű jelmezével. A második helyre szavazta a zsűri Borbély Zsófiát a 7.a-ból, mint "Fekete özvegyet", s harmadik Králik Eszter, az "Örült tudós" lett a 6.a-ból. Bár én legtöbb időmet a buli részlegen töltöttem ("oda kötött a munkám"), volt alkalmam benézni minden terembe. Az átlagos farsangokkal szemben volt egy kis többlet ennek az estének: Mózes Mónika tanárnő és Földi tanár úr. Ők ugyanis rendületlenül tanították az igazi táncokra a lelkes tanulókat. Természetesen a szülők és a többi áldozatkész tanár jelentették még azt a többletet, aminek köszönhetően (reméljük) mindenki jól érezte magát. Nektek (bulizóknak) pedig a helyreállítási munkálatok elvégzése köszönhető, nélkületek ugyanis (bár nem is lett volna ekkora csatatér) a ka-

tasztrófavédelem segítségére szorultunk volna.

Tímár Gergő 10.a

A vers az, amit mondani kell

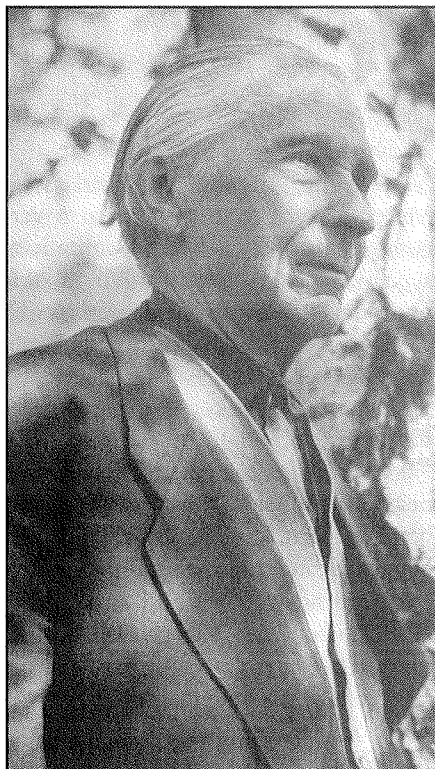
Kányádi Sándor Kis-Küküllő-menti versmondó körútjainak egyikén történt. Arra az egyszerűnek látszó kérdésre, hogy "Mi a vers?", a diákok nem igen tudtak válaszolni, s akkor egy tudálékos kisebb gyorsan rávágta a fenti mondatot.

Iskolánkban, a Szentendrei Református Gimnáziumban először rendeztünk előválogatást az immár nyolcadszor megrendezésre kerülő Országos Református Középiskolai Vers- és Prózamondó Versenyre.

Külön büszkeségünk, hogy e rangos vetélkedő Áprily Lajos nevét viseli, azét a költőét, aki a Dunakanyar-beliék számára szinte földinek tekinthető, s így iskolánk is magáénak érezheti örökségét.

Versenyünkre hat tanuló jelentkezett. Volt jó és kevésbé jó előadás, de áldozatkészességükért mindannyiukat dicséret és köszönet illeti: a tizedikes Gerber Editet és Szabó Zsuzsannát, a kilencedikes Bérczi Annát, Kántor Zsuzsát, Lakatos Ilonát és Tolnai Andreát.

A verseny első helyezettje, Bérczi Anna fogja iskolánkat képviselni az ország-

gos döntőn Kiskunhalason március 2-án.

Szerencsésnek tarthatom magam, hogy e hagyományos versenyt kezdetektől nyomon tudtam követni. Ismerem annak magas színvonalát. Reményünk lehet ott Anna részéről a helytállás.

A többieknek csak bízni tudom: Lakatos Ilonka, Kántor Zsuzsi és Tolnai Andrea reményeket ébreszt bennünk az eljövendő tekintetében. De mindenkit bátorítanék: próbálja meg így is kifejezni magát. Amikor ott állsz egy szál ... lélekbe öltözötten a hallgatók előtt, emberpróbáló tett az. Ott nem lehet mellébeszélni, ott igazat mond a homlokodra kiülő izzadságcsepp is. Ott csak igazat tudsz szólni.

"Aki a versírást abbahagyja, az igazmondást hagyja abba" - fogalmazta meg valamikor Illyés Gyula, akinek versei köré épül ez évi országos versenyünk. Igaz ez a versmondásra is.

Ízlelgetem a mondatot: "Aki a versmondást abbahagyja, az igazmondást hagyja abba." Bíztnék mindenkit -, mert a vers az, amit mondani kell.

Kiss Székely Zoltán

Áprily Lajos szavalóverseny

Az Áprily Lajos tiszteletére rendezett szavalóverseny február 5-én volt.

Ez az iskolai megmérettetés, melyen a felsőbb évfolyamok tanulói vettek részt, elődöntőként szolgált a református gimnáziumok országos találkozója. A versenyeken hat bátor és tehetséges lány szerepelt, akik mind lelkesen készültek. A zsűri, melynek tagjai Kun Csabáné Kovalik Judit tanárnő, Kőfalusi Krisztina tanárnő, dr. P. Tóth Béla tiszteletes úr, Szilágyi Andrea tanárnő és Kiss Székely Zoltán tanár úr voltak, gondosan értékelte a szövegtudást és -értést, a hangsúlyozást, a beszéd technikáját és az érthetőséget. Mind ezek akkor kapnak jó visszhangot, ha az egyén személyéhez közel álló verset választ. A zsűri tehát ezt is értékelte.

A verseny helyezés nélkül zárult. Bérczi Anna 9.a osztályos tanuló jutott tovább. Lakatos Ilona (9.a) és Gerber Edit (10.a) közönségsdíjat kaptak.

Az alábbi interjú a verseny győztesével, Bérczi Annával készült.

- Miért jelentkeztél a versenyre?

- Már többször is részt vettem szavaló versenyen, ahol eredményesen szerepeltem. Természetes volt, hogy most is indulok.

- Hogyan választottad ki a verseket?

- A verseny feltétele volt, hogy a két mű egyike Illyés Gyulától származzon, a másik pedig bármely költő műve lehet. Először mindet végigolvastam és kb. a felét elsőre félretettem. Ezek közt főként férfi-versek szerepeltek, illetve olyanok, melyek mondanivalóját nem tudtam átérzeni, mivel nem volt még ilyen élményem. Ugyanennyi benn is maradt. Ezeket újra és újra átolvastam, és így fokozatosan letisztult, melyik is áll a legközelebb hozzám.

- Mire figyeltél a válogatáskor?

- Kerestem a szöveg értelmét, a benne feszülő érzelmeket és az elmondhatóságot. Ebben segítségemre volt édesanyám is. Hosszasan boncolgattuk az alkotásokat, H.I. Tornyot raktam című művéhez élményeket kerestünk, Illyés Gyula Áldozás című versével kapcsolatban pedig a benne megjelenített korról beszélgettünk.

- Hogyan készültél fel, mennyi időre volt szükséged?

- Három-négy nap alatt tanultam meg a szöveget, mert a hosszas és gondos válogatás sem könnyítette meg a dolgomat. Az utolsó napig a szabadon választható költők művei közül kettő maradt fenn a rostán. Illyés Gyulától pedig aznap (néhány kötet átnézése után) sikerült ezt a művét kiválasztani. A versenyt azonban - szerencsémre - elhalasztották a síszünet miatt. Így nyertem még egy hét felkészülési időt.

- Kitől kaptál segítséget?

- Főként anyukám látott el tanácsokkal. Ha szükséges volt, elmagyarázta az egyes részeket, de a beszédtechnikában (mássalhangzók érthetősége) és a pontos szöveg számonkérésében is számíthattam rá. S mint ahogy már említettem volt, megbeszéltük a szövegeket. Ez volt a legfontosabb. Hiába kellemes valakinek a hangszíne, ha nem érti a verset, vagy esetleg félreérti. (Ezért is fontos, hogy lelkünkhez közelálló szöveget válasszunk.) Az Illyés vers utolsó két sora nagyon megdolgoztatott. Nem tudtam eldönteni, melyik hangsúly lenne a legjobb, mert így a szöveg más-más értelmet kap. A versenyen megérzésre mondtam, de már nem tudnám még egyszer ugyanúgy előadni.

- Mit éreztél a versenyen versmondás közben?

- Nem izgultam túlságosan. Megpróbáltam átadni magamat a vers gondolatának, miközben koncentráltam a szövegre és a hangsúlyokra. Ha pontosan megtanultuk a verset és értjük is, akkor a hangsúlyok könnyebben a helyükre kerülnek.

- Mit éreztél, amikor megtudtad, hogy továbbjutottál?

- Reménykedtem benne és örülök neki. Bízom benne, hogy jól szerepelek majd az országos versenyen is, ahol képviselhetem gimnáziumunkat.

-i-a

Az első félév kiértékelése 2001/2002. tanév

A legjobb osztályátlagok

5.a	4,64
6.a	4,14
7.b	4,05
9.a	3,86

Legjobb eredményt elért tanulók

5.a	
Fekete Noémi	5,00
Juhász Borbála	5,00
Legeza Fanni	5,00
Legeza Luca	5,00
Mészáros Viktória	5,00

6.a	
Halmi Zsófia	5,00
Gyöngyösi László	4,86
Csikai Attila	4,71
Fekete Lili	4,71
Koncz Klaudia	4,71
Makray Andrea	4,71

7.a	
Libertiny Dorottya	4,93
Diósi Dénes	4,80
Balogh Borbála	4,80
Szalontai Anna	4,73
Borbély Zsófia	4,67

7.b	
Sipos Ádám	5,00
Draskovics Tímea	4,80
Bukri Dóra	4,80
Tóth Máté	4,73
Augusztinovicz Dávid	4,73

9.a	
Kriván Andrea	5,00
Kevevári Balázs	4,60
Papp Bálint	4,50
Kántor Zsuzsanna	4,50

10.a	
Simándi Csaba	4,93
Szabó Zoltán	4,73
Molnár András	4,67
Futás Zsófia	4,60

11.a	
Besenyey Gabriella	4,38
Gombos Péter	4,33
Perger Zsuzsanna	4,33
Tóth Enikő Ágnes	4,22

ARCKÉPCSARNOK

Kiss Székely Zoltán

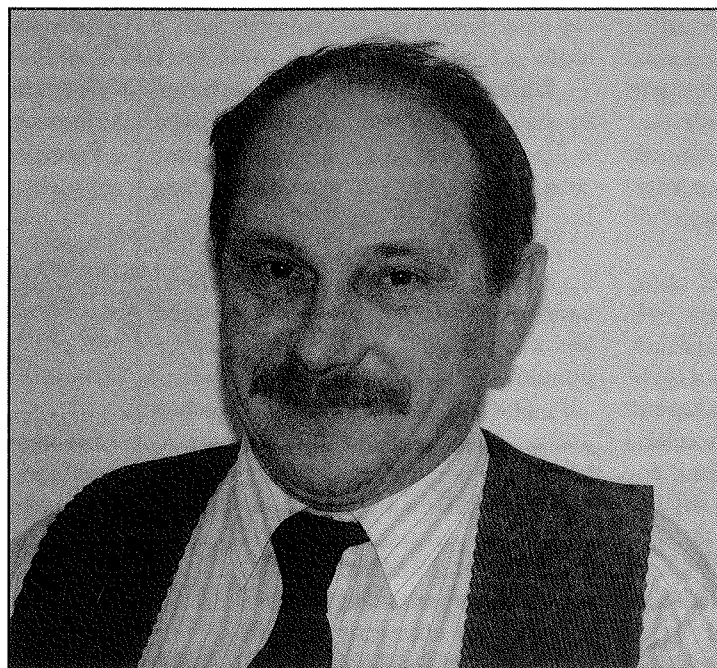
- Meséljen erdélyi éveiről!

- Egy emberöltőnyi időt nem lehet csak úgy elmesélni. De most - a magyar-igazolvánnyal kapcsolatos híreket és állhíreket hallgatva - egy történet kívánczodik ki emlékeimből. Bolyaisták (az egykori marosvásárhelyi református kollégium diákjai) voltunk a '60-as évek végén. Nagyon jó képességű osztály (a negyvenegy érettségizőből negyvenen végeztünk egyetemet-főiskolát). És imádtuk a focit. A lányok is. Meg totóznunk is szerettünk. Minden pénteken megtettük tippjeinket. S hallgattuk a Kossuth-on a körmérkőzések közvetítését. Mert, hogy szavam ne feledjem, minket a magyar bajnokság érdekelt. Minden tipposzlop 50 bani (román aprópénz) volt. A pénzt ösztöszeggyűjtöttük, s mindig azé volt, akinek a legtöbb jó találat bejött. Hogy kinek az ötlete volt, már nem tudom, de egy idő után a pénzt a közösen hagytuk, s abból fizettük a táviratokat. Szepesi Györgynek. A magyar válogatott meccsei előtt közlünk valaki ezzel a pénzzel adta fel azt, egyenesen neki címezve, aki a mérkő-

zés szünetében előszeretettel olvasta fel a néha hozzátévedő diák-táviratokat. Akkortájt avatták a vásárhelyi telefonközpontot. Délelőtt, iskolaidőben. Szerencsétlenségünkre éppen osztálytársainkat kapta a helyi újság fotóriportere lencsevégre, amikor ilyen táviratot adtak fel. A kép következő nap az újságban "Az első táviratozók" címmel jelent meg. A képet az iskolában felismerték. Megúsztuk annyival, hogy minket eltiltottak a "táviratozgatásról". Hogy a távirat címzettje ki volt, csak jóval később derült ki. Nekünk viszont az együvé tartozás "igazolványa" volt az a pár szó: "Hajrá magyarok - írják a vásárhelyi diákok." Ma már nem küldenek ilyen táviratokat, nem szükséges szerencsére (s nincs kinek, sajnos...)

- Miért lett biológia tanár?

- Hogy miért lettem biológus? Mert az akartam lenni. Pontosabban botanikus. Első önálló herbáriumi anyagom '58-ból való. Most is botanizálok. (Látszom is a sor végén kicsinység.) De hogy miért lettem biológus tanár? Merő véletlenségből. Az egyetemen a pedagógia tanárom egy jeggyel kevesebbet adott, őszre újravizsgára hívott. ("Ön több pedagógiát tud." - mondta) Voltam olyan nyakas, hogy nem mentem el. Azzal az egy érdemjegynyi különbséggel, egyetemi átlagom alapján kutatónak jelentkezhettem volna. Így viszont katedrára kerültem egy ma megint névvel létező

magyar falu (A Kis-Küküllő-menti Szókefalva) akkor még létező színmagyar iskolájába. Szeretek tanítani értelmes dolgokat értelmes embereknek: ellesni azt a pillanatot, amikor a tudás, a valami újnak a tudása, kiül a szem szögletébe. Családomban tizenhetedik nemzedékig visszamenőleg tanárok, kántor-tanítók sora ad erőt erre.

- Van olyan gyermekkori álma, amit szeretne megvalósítani?

- "Világot nem járok, álmodni már nem szokásom idegen földekkel" - válaszolnék a legnagyobb magyar növény-nemesítő, Palocsay Rudolf fiának, az ötvenhatos elítélt Palocsay Zsigmond hegedűtanár versének soraival. (A "Trópusok"-at akkor írta, amikor felkérték a romániai magyar költőket, hogy dicsőítsék a román kommunista párt soron követ-

kező konferenciáját.) "Ettem havat, fűvet kóstoltam, makkot s keserű meggyet. Csakhogy érezem: élek, élek. Légző része vagyok az egésznek. A lányka holdnak s a kódorgó más bolygónak, akik nem kérdik kije-barma őrzője vagyok-e ennek a tájnak. Szülőföld máznak nem veszik hitemet." - Álmodom az, hogy, mert ismerem szülővárosom növényvilágát, arról könyvet jelentessek meg.

- Sportolt-e valamit?

- Aktuális. Diákkoromban ilyen időtájt délutánonként felkötöttem a síléceket, s két-három órát síztem az erdőn. A Bolyai pedig abban az időben az erdélyi magyar diáksport egyik központja volt, s én az iskolapálya sarkában laktam évtizedeken keresztül. Így aztán óhatatlanul aktívan sportoltam. Sportosztályosként nyolc évet intenzíven kosaraztam. Gömbérezek is megvolt hozzá, így lettem kézilabda- és foci-kapus is, amolyan "öngyilkos mosogatórongy" stílusú. Még Bölöni Laci (a legtöbb válogatottságot magáénak tudó magyar focistáról van szó) ellen is játszottam hivatalos meccset, igaz az akkori városi diákbajnokságban. Heti rendszerességgel úztem mindenféle labdajátékot még négy évvel ezelőtt is, mikor is a sokadik sportbalesetem pontot tett ebbéli szenvedélyemnek. No meg a sízésnek is.

- Bizonyosan van olyan gyermekkori élménye, amit megosztana a diákokkal.

- Nem élményt, inkább hangulatot szeretnék. Az értelmes, a mindig értelmes cselekvés hangulatát. Nem csak kirándulni szerettem-szeretek, de szerettem értelmesen kitölteni az időt. Diákkorunkban valamilyen céllal jártuk az erdőt, mezőt. Hogy ez többnyire az élő és élettelen természet megismerése, megfigyelése volt - adottság kérdése. Ezekből a természetjáró emberekből matematikus, vegyész, építész, gépészmérnök, geológus, világjáró orvos lett. Ha néha összekerülünk, egy népdal sorait morzsolgatjuk fogaink között: "Hej, szagos szegfű, ha leszakítanálak..." s mindnyájan tudjuk: azok a kirándulások formáltak mindannyiunkat azzá, amivé lettünk.

- Mit üzen a diákoknak?

- 1990. első hónapjaiban volt iskolámban tanítottam. Olyan újrászerveződő osztályom volt, aminek egy részét volt diákjaim alkották, akik kényszerűségből addig román tanítási nyelvű osztályokban voltak szétszórva városszerte. A cél az volt, hogy a református gimnázium jogutódja visszanyerje jogát: a tiszta magyar középiskola státusát. Az iskola magyar diáksága megelégtelve a vezetőség céltalan taktikázását, meghirdette, hogy csütörtökönként a diákság a templomba vonul, mindaddig, amíg követeléseit komolyan nem veszik. A tanárok jó része még mindig nem mert velük tartani.

Féltek. A diákok is féltek. Féltek a templom felé menet is. S akkor egy végzős diák elkezdte a 346. éneket. Rákóczi imáját akkor és ott énekelni. Hit kellett hozzá s bátorság. Megtalálni a szót, azokat a szavakat: **"Győzhetetlen én kőszálom, védelmezőm és kővárom..."**

Ilyen emberek kellene, ilyen embereké kell fejlődjenek. Hogy ha kell, akadjon közöttetek egy, aki megtalálja szót.

Marosvásárhelynek azóta sincs magyar iskolája. - De van hite.

Az interjút készítette: Séra Péter 10.a

SMS-ek

A mobiltelefonokkal szembeni és az azok okozta görcsök oldására egy pár humorosabb SMS-t olvashattok itt:

- Az ön telefonja zavarja hálózatunk működését, ezért kérjük helyezze a készüléket a földre és 1 méter magasból páros lábbal ugorjon rá!

- Bocsi, elhagytam a telefonszámom. Nekem adod a Tied?

- GSM operator: a jobb térerő érdekében helyezze a telefonkészülékét a földre, álljon rá, és emelje magasra a kezét!

- Az Ön mobiltelefonja bűncselekményből származik. Munkatársunk érkezéséig maradjon a helyszínen. BRFK Akciócsoport

- Tisztelt Ügyfelünk! Tájékoztatjuk, hogy a e havi mobilszámlája átlépte az 500000 Forintot. Ügyfélszolgálat

- Az Ön telefonjának az akkumulátora túllépte a megengedett hőmérsékletet, ezért azonnal helyezze hideg víz alá!

- FIGYELEM! Azonnal vegye ki a SIM-kártyát! 5,4,3,2,1... túl késő! Ezentúl Ön a török ALDICOM szolgáltató ügyfele. Merhaba!

- Gratulálunk, ön megnyerte akciónk fődíját 100 000 Ft ingyen beszélgetést! Mázli Rt.

- Tájékoztatjuk, hogy legutóbbi hívását a BRFK rögzítette. A hangszalagot bizalmasan kezeljük, harmadik személynek nem adjuk ki. Pannon GSM.

- FIGYELEM! Ez egy mobil telefon vírus. 5 perce van rá, hogy 3 ismerősének továbbküldje ezt az üzenetet. Ha nem tesz így, számlájára 50000Ft terhe-

lődik.

- Kérlek, mostantól ne telefonálj, ne írd, ne keress! Énekelni tanulok, király kell az országnak.

- A telefonoddal szórakozol, ahelyett, hogy előre néznél?

- Ha 1 traktor 568 nap alatt kaszál le 51 kg lekváros grillsütőt, akkor hány Barakas hoz el 4 németül beszélő krokodilt, aminek nincs haja és üvöltenek a samponok?

Belőle nőtem én

Boldogságban megszülettem
Csak szeretet volt körültem,
Szelíden nézett mindig rám,
Ha volt is jónéhány hibám.

Gyengéden ápolt és gondozott,
Mint jó anyaföld a magot,
S a fény ha volt el nem vette,
Inkább mindig átengedte.

Neki én vagyok virága,
Szeme fénye palántája,
És ha egyszer megtehetem,
Csak neki adom mindenem.

Balogh Borbála 7.a

(Ezzel a verssel Borsi bejutott a Tollforgató Vers- és Prózaíró verseny döntőjébe.)

Hírlevél

Februári események

Február 1. A félévi bizonyítványok kiosztása.

Február 4. Félévkezdő csendesnap.

Február 6. Szülői fogadóóra és szülői értekezlet.

Február 8. Farsangi buli az 5.6.7. évfolyam számára az iskolában.

Február 9. Farsangi bál a 9.10.11. évfolyamosoknak a Szent András iskola tornatermében.

Február 18-21. Felvételi beszélgetések a nyolcosztályos tagozatra jelentkezőkkel.

Február 22. Az Iskolaszék rendkívüli gyűlése tankönyv-rendelés ügyben.

Február 25. Megemlékezés a kommunista diktatúrák áldozatairól.

Február 26. Szülői beszélgetés Szarka Miklóssal, a Református Házasság- és Családsegítő Szolgálat vezetőjével.

Február 25-március 1. Ki mit tud? versenyek döntői.

Márciusi előzetes

Március 2. Kirándulás a Pilisbe.

Március 4-5. Felvételi írásbeli vizsga a négyosztályos tagozatra jelentkezőknek.

Március 6-9. Szóbeli felvételi vizsgák.

Március 7. Az Iskolaszék soron következő gyűlése.

Március 14. Ünnepe 1848. március 15. emlékére.

Március 15. Iskolai szünet.

Március 24. Virágvasárnap.

Este ünnepi hangverseny a református templomban.

Március 26. A tavaszi szünet előtti utolsó tanítási nap. Csendesnap és passió a 10.a osztály előadásában.

Március 27. A tavaszi szünet első napja.

Március 29. Nagypéntek.

Március 31. Húsvét 1. napja. Reggel fél 7-kor toronyzene a gimnáziumban.

Április 3. A tavaszi szünet utáni első tanítási nap.